

Løn af henholdsvis 700 og 400 Kr. maa anses for det mindste, der af Hensyn til Livets Krav, Nutidens kostbare Læreruddannelse og selve Gerningens Betydning bør bydes vedkommende. Dernæst maa man ønske det klarere udtrykt i Loven, at der ved Fastsættelsen af Begyndelseslønnen paa Grundlag af den samlede Værdi af de bestaaende Embeders Indtægter (sfr. 3dje Stykke i denne Paragraf) ingen Sinde maa gaas under den ovennævnte Minimumsløn.

Ved Burderingen af Jordlodden bør der formentlig tages Hensyn til de Forpligtelser, som Kommunen ved et eventuelt Salg frigør sig for med Hensyn til Bygningers Vedligeholdelse, Statter og Hegn.

Det henstilles meget indtrængende, at Maksimum for Statens Lønningstillæg til Første- og Enelærere forhøjes til 900 Kr., samt at de Andenlærere, der ikke efter 16 Aars Tjeneste have opnaaet Avancement, modtage yderligere af Staten et Lønningstillæg af 200 Kr. og efter 20 Aars Tjeneste atter 200 Kr.

Det vilde være ønskeligt, at der i Loven fandtes en Bestemmelse om, at Organister lønnes som Kirkesangere, naar de ikke tillige erholde Kirkesangerløn.

For saa vidt der maatte blive Spørgsmaal om en Adskillelse af Bestillingerne som Skolelærer og Kirkesanger, skal Bestyrelsen udtale, at det overvejende Flertal af Lærerne ikke ønsker denne Adskillelse, at det paa Landet vil være vanskeligt at finde andre kvalificerede Kirkesangere end Læreren, at ingen anden har den Velsighed som han til at fremme Kirkesangen ved Sangundervisningen i Skolen, og at Læreren, selv om han ikke er Kirkesanger, er forpligtet til at besørge Sagen ved de ministerielle Handlinger i Kirken. I Tilfælde af Adskillelse bør der i alt Fald ikke affortes andet i hans Indtægt end den i Loven normerede Kirkesangerløn.

ad § 13. For om muligt at forebygge, at Bestemmelsen i denne Paragraf nogen Sinde skulde blive anvendt i større Udstrækning end tilfattet, tillader man sig at henstille, at Begyndelsen gives f. Eks. følgende Affattelse: „Hvor der i en Landkommune i Landets mere affræds Egne som Følge af Stedernes spredte Beliggenhed hidtil har bestaaet saakaldte Viskoler med et forholdsvis ringe Børneantal o. s. v.“

ad § 14. Man vil finde det billigt, at en Andenlærers eller Lærerindes Tjenestetid som saadan medregnes uden Afkortning til Ancienneteten, naar vedkommende forflyttes til et Embede af anden Art, saa meget mere som det modsatte vilde være i Strid med de Grundføntninger for Beregningen af Lærernes Anciennetet, der have fundet Udtryk i de af Regeringen 1879 og 1885 samt af Folketingsmand Berg i 1880 fremsatte Forslag.

Saafernt Paragraffens sidste Stykke angaaende Betingelserne for Oprykning skal bevares, foreslaas den i alt Fald affattet saaledes: „Enhver Oprykning finder Sted, saafremt vedkommende Skolekommission ikke modsætter sig denne, dog at Læreren (Lærerinden) i saa Tilfælde kan indaakte Sagen til Skoledirektionens, eventuelt til Ministeriets Afgørelse“.

ad § 17. Vi finde særlig Anledning til stærkt at betone Ønskeligheden af, at der i Lovforslaget optages Bestemmelser om, at der sker en almindelig Afløsning af Offer og Accidenser samtidig med den øvrige Lønningreform, som her omhandles. Hvis dette ikke skulde opnaas, bør der formentlig ved Afkortningen ikke medregnes den i § 12 nævnte Forhøjelse af 10 pCt. af de paagældende Indtægters Beløb.

Uagtet det maa anses for afgjort, at det aldeles overvejende Antal af Lærere ikke ønsker at beholde Jordlodden, vilde man dog anse det for billigt, at der gives Lærerne samme Ret som Sogneraadene til eventuelt at kunne fordre, at Jordlodden i 10 Aar efter Lovens Ikrafttræden forbliver ved Embedet, da der kan være Forhold, som for den enkelte Lærer gøre en saadan Udfættelse ønskelig.

ad § 18. Det henstilles, at der ved Beregningen af Pensionen for de Lærere, der afgaa i de første 5 Aar efter Lovens Ikrafttræden, medtages saavel Alderstillaeg efter Lov af 8de Marts 1856 som Lønningstillæg efter Lov af 23de April 1881 for de Aar, i hvilke de have oppebaaret disse Indtægter, da de paagældende Lærere i modsat Tilfælde vilde være pekuniært interesserede i at opsætte deres Afgang ud over det Tidspunkt, der vilde være stemmende med Skolens Tarv, hvorved Statskassen ogsaa vilde faa en større Udgift til Lønningstillæg end ved den foreslaaede forhøjede Pension.

Sigesaa henstilles det, at Lærerindernes Ret til at oppebære Pension gøres uafhængig af, om de ere gifte eller ej.